

[Steffensen]

ministeren har gjort i det, han har lagt op til. Jeg mener bare, det er vigtigt at pege på, at man må se nærmere på det problem.

Den midlertidige merindskrivning er en god ordning dér, hvor det kan lade sig gøre uden forringelser. Det er ikke alle steder, at det kan ske, tror jeg, og dette forslag tror jeg også er noget, der nok kan komme til at koste penge.

Så er der problemet lære- og praktikpladser. Det er måske et af de allermest centrale punkter i redegørelsen. Både den tidligere og den nuværende regering vil gerne øge antallet af lære- og praktikpladser. Kristeligt folkeparti mener, det er vigtigt, at vi i hvert fald indtil videre – og det er også det, ministeren siger – opretholder mulighederne både for mesterlæren og EFG side om side. Måske kunne man sige, at der savnes en konkretisering af, hvordan det kan ske, det med at øge antallet af pladser. Det kan blive meget vanskeligt, nu da kommunerne også skal indskrænke. Det ved vi jo. Men redegørelsen indeholder oplysning om, at regeringen forhandler med kommunerne om at inddrage korterevarende sundheds- og socialuddannelser under aftalen, hvorved der skulle skaffes yderligere ca. 7.000 uddannelsespladser inden for sundheds- og socialektoren. Vi synes, det er noget uhyre positivt, og jeg vil gerne tilskynde ministeren til at fortsætte med dette. Hvis man ikke direkte vil tvinge det private erhvervsliv, kan man jo sige, at så skal det alt sammen ske pr. motivation.

Generelt vil jeg gerne sige, at vi synes, ministerens redegørelse er et konstruktivt indslag og udgangspunkt for en god debat om sagerne og også et oplæg til, hvordan vi kan løse problemerne. Vi er derfor tilfredse med den, og vi vil gerne være med til at støtte den.

Nørgaard Sørensen (S):

Hr. Fogh Rasmussen gjorde meget ud af i sit indlæg, at denne redegørelse var præget af et nyt, liberalt syn på uddannelsesudviklingen, og hr. Fogh Rasmussen gjorde derpå rede for det væsentlige synspunkt, syntes han selv, at det store håb for de unge arbejdsløse lå i regeringens økonomiske politik, som sikkert ville få nogle voldsomme – positive – forstod jeg – beskæftigelsesvirkninger. Derved

kunne man løse en stor del af ungdomsarbejdsløshedsproblemet.

Jeg skal ikke gå ind på en nærmere diskussion med hr. Fogh Rasmussen om disse udsigter i dag. Vi ved, vi har forskellige synspunkter. Men hr. Fogh Rasmussen må åbenbart også have et andet synspunkt end statsministeren, som i Jyllands-Posten den 2. januar 1983 siger som svar på et spørgsmål i et interview, at det sandelig ikke er usandsynligt, at vi når op på 400.000 arbejdsløse i 1983. Når hr. Fogh Rasmussen selv siger, at cirka en tredjedel af arbejdsløshedsbyrden bæres af de unge, vil det sige, at der kan være udsigt til 130.000–140.000 unge arbejdsløse efter statsministerens skøn. Jeg går selvfølgelig ud fra, at det skøn, som statsministeren anlægger i Jyllands-Posten, er noget, han har belæg for i regeringspartierne at kunne anlægge, selv om det godt nok strider noget mod det skøn, vi tidligere har fået oplyst fra finansministeren.

Jeg vil gerne nævne et specielt punkt inden for det uddannelsespolitiske område. Der kom en betænkning om social- og sundhedsuddannelserne inden for EFG-systemet for kort tid siden, og vi synes, det er en meget interessant og en meget positiv betænkning. Vi ved, at der er behov for nye uddannelser, og vi ved også, at EFGs social- og sundhedsuddannelser vil kunne give et uddannelsesmæssigt løft, ikke mindst for mange svage grupper. Derfor vil vi gerne fra socialdemokratiets side opfordre undervisningsministeren til positivt at overveje oprettelse af sådanne uddannelser. Det er vor forudsætning, at sådanne nye EFG-uddannelser skal medvirke til et generelt uddannelsesmæssigt løft på området. Vi ønsker altså ikke betænkningen brugt til at forkorte eller sænke niveauet på eksisterende uddannelser. Det drejer sig først og fremmest om, at de nye EFG-uddannelser skal knyttes til funktioner, der i dag betjenes af uddannet eller meget kortuddannet personale.

Trods det, at denne sag har været diskuteret nu gennem flere år og kunne synes at nærme sig en forhåbentlig positiv afslutning ved betænkningens fremkomst, er det ikke meget, man har hørt til undervisningsministeren, hvis forkærlighed for EFG-systemet vi kender alt om – eller måske alt for lidt om. Undervisningsministeren har åbenbart ikke